

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind unele
măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.72 din 28.04.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare instituirea unor măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții, în scopul stopării proliferării de construcții/lucrări de construcții realizate fără autorizație de construire atât pe domeniul public și privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, cât și pe proprietatea privată a persoanelor juridice/fizice, din localitățile și stațiunile turistice de pe litoralul Mării Negre. .

2. În ceea ce privește forma de reglementare aleasă, având în vedere prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, precum și deciziile Curții Constituționale în domeniu, în **preambul** este necesară prezentarea elementelor de drept și de fapt ale situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată. Precizăm că, nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a ordonanțelor de urgență constituie motive pentru neconstituționalitatea acestora. Astfel fiind, în acord cu cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr.1555/2009, ar trebui ca, în **preambul**, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată să fie completată cu precizări referitoare la **starea de fapt obiectivă** care pune în pericol un interes public și care determină necesitatea adoptării ordonanței de urgență.

Pe de altă parte, deși în preambul se prevede că „situația extraordinară prevăzută de art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, o constituie **necesitatea modificării și completării Legii nr.50/1991**”, prin proiect nu se intervine legislativ asupra acestui act normativ, ci se instituie o reglementare derogatorie de la acesta.

În același timp, deși în preambul se menționează că reglementarea propusă are ca scop „stoparea proliferării de construcții/lucrări de construcții realizate fără autorizație de construire”, întrucât acest fapt „afectează grav zonele construite protejate, zonele de protecție a monumentelor istorice, zonele cu potențial turistic, stațiunile turistice, rezervațiile naturale și altele asemenea”, proiectul are în vedere numai „construcțiile realizate nelegal din localitățile aflate pe litoralul Mării Negre, inclusiv stațiuni turistice”.

Este necesară, de aceea, reformularea preambulului sub aceste aspecte.

3. Prin reglementarea propusă se are în vedere instituirea unei **sanțiuni unice**, constând în desființarea construcțiilor, „ridicate fără autorizație, sau cu depășirea limitei autorizației de construire”, pe terenuri aflate în proprietate publică sau privată din localitățile și din stațiunile turistice aflate pe teritoriul Mării Negre.

În acest scop, la **art.1** se prevede că sancționarea acestor fapte se face „prin derogare de la prevederile art.26, 28, 31 și 32 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții”.

Apreciem că soluția legislativă prevăzută la **art.1** trebuie reanalizată, sub următoarele aspecte:

a) Prevederea derogării de la dispozițiile art.26 are ca efect scoaterea faptelor respective din sfera ilicitului contravențional. Prin urmare, în cazul executării „fără autorizație sau cu depășirea limitei autorizației de construire” a construcțiilor în localitățile și stațiunile de pe litoralul Mării Negre, singura sancțiune aplicabilă ar fi desființarea lucrărilor, în vreme ce, aceeași faptă, săvârșită în alte zone ale țării ar avea ca efect aplicarea atât a sancțiunii amenzii contravenționale, precum și, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, a sancțiunii desființării lucrărilor. S-ar ajunge astfel ca, în mod paradoxal, deși se dorește o mai bună protejare a zonelor de pe litoralul Mării Negre, faptele săvârșite în această zonă să fie sancționate mai blând.

b) Referitor la derogarea de la art.31 din Legea nr.50/1991 - text care prevede un termen de prescripție de 2 ani - sugerăm ca proiectul să aibă în vedere un termen de prescripție eventual mai mare.

c) Din punct de vedere al terminologiei utilizate, precizăm că, pentru corelare cu dispozițiile Legii nr.50/1991, art.1 trebuie să se refere la „construcții executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor autorizației”, și nu la „construcții realizate nelegal ... ridicate fără autorizație sau cu depășirea limitei autorizației de construire”.

Pe de altă parte, pentru un spor de rigoare normativă, sintagma „construcții ... aflate pe proprietatea publică sau privată” trebuie reformulată, astfel: „construcții ... aflate pe terenuri proprietate publică sau privată”.

4. La art.2 alin.(1), semnalăm că sintagma „constatarea stării de ilegalitate” nu este specifică stilului normativ, astfel încât aceasta trebuie reformulată, prin referire explicită la constatarea faptului că respectivele construcții au fost executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor autorizației.

Totodată, sugerăm să se analizeze dacă termenul de 24 de ore prevăzut la alin.1 al art.2, pentru desființarea construcțiilor de către proprietar, precum și termenul de 24 de ore prevăzut pentru desființarea construcțiilor de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, prin Direcția Generală Lucrări Publice, la art.3 alin.1 ar fi suficient în toate situațiile care se pot întâlni în practică.

5. La art.3 alin.2, semnalăm că trimiterea generică la „autoritățile de ordine publică” nu este suficientă, fiind necesară indicarea expresă a autorităților avute în vedere.

6. La art.4, fără a ne pronunța asupra aspectelor de oportunitate, sugerăm să fie avută în vedere și posibilitatea ca, în urma soluționării contestației, instanța să infirme decizia de desființare a construcției.

7. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, precizăm că la art.1 trimiterea la Legea nr.50/1991 trebuie realizată sub forma „Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, iar alineatele din cuprinsul art.2 și art.3 trebuie marcate prin cifre încadrate între paranteze.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș

ILIESCU

București

Nr.530/28.04.2010